

**PUSS  
OCH  
KRAM  
FRÅN  
POLLY  
STORM**

*Anna Ehrling*

**BONNIER  
CARLSEN**



*Till livet.*



# Boken.

Farmor och jag satt på hennes inglasade balkong och åt knäck som fastnade i tänderna.

– Ja, det är inte lätt att vara liten. Inte gammal heller för den delen, sa hon, bet av cigarren och la upp fötterna på balkongräcket. Himlen var mörk men inte stjärnklar. Farmor lyfte ljuset som stod på bordet och puffade på cigarren för att få glöd.

– Du kan öppna fönstret mer om du besväras av röken, sa hon.

– Jag besväras inte av röken, sa jag.

Cigarren glödde när hon tog nästa bloss.

– Han klarar sig nog ska du se.

– Jag står inte ut med att inte veta, sa jag.

– Nej, det är hemskt. Man får försöka skingra tankarna under tiden.

– Hur då? Hur skingrar man tankar? undrade jag.

– Jag brukar virka eller läsa.

– Jag kan inte virka och är för rörig i hjärnan för att läsa nu.

– Du ritar ju så fint. Du kan göra en egen bok.

Farmor bolmade på cigarren och blåste ut en stor rökring.

– En egen bok, om vadå?

– Om livet ...

– Vilket liv?

– Ditt såklart, så kan du ge den till din bror när han lärt sig läsa.

– Till min bror?

Farmor vände sig mot mig och kisade klurigt.

– Du kan skriva något som du tror han behöver veta. Sådant som bara en storasyster kan berätta för sin bror.

Jag bet mig i läppen och vände tillbaka ansiktet mot rymdens evighet, där ingenting har en början eller något slut. Ett liv har en början och ett slut. Ditt började för tre dagar sen.

Jag tyckte farmors idé var bra. Så den här berättelsen är till dig om du lovar att fortsätta leva. Du måste göra det. Alla blir så ledsna annars.

Först ska jag berätta om kvällen du kom.

## Julafton.

Det var julafton och jag vaknade tidigt med galet mycket pirr i kroppen.

Jag smög ut i vardagsrummet och tittade på granen för att se om det låg något under den. Och det gjorde det. Flera oformliga paket med olika papper och snören.

När jag satt där och klämde på dem hörde jag konstiga ljud från köket. Jag gick dit och fick se mamma stå lutad med ena handen mot köksväggen. På golvet under henne var det en stor pöl. Först trodde jag att hon kissat på sig, men sen kom jag ihåg att hon berättat att det kan komma vatten när man ska föda barn. Problemet var bara att du inte skulle komma förrän i början av februari.

Mamma tittade upp och fick syn på mig. Hon försökte säga något men morrade istället som en björn och tog sig för magen och sjönk ihop på golvet. Jag sprang in till pappa.

– Pappa, vakna! Mamma föder i köket!

Jag drog i hans täcke.

Han liksom flög upp, som när man trycker på pedalen till sophinken och locket smäller upp. Blixtnabbt fick han på sig byxorna bakfram och rusade ut till mamma i köket. Jag skyndade efter.

Allt var kaos, mamma gnydde och flåsade. Pappa stod med uppspärrade ögon och ringde. Han såg inte klok ut, och jag funderade på om han skulle följa med henne till sjukhuset sådär med sovfrisyr och byxorna bakfram. Jag vet inte varför jag tänkte på det när mamma höll på att föda. Ibland vet man inte varför man tänker på så konstiga saker.

Pappa fick svar i telefonen och hann säga att de måste komma för mamma hade börjat föda för tidigt.

Mamma stod nu på knä med händerna mot spisen och vrålade rätt ut. Det måste ha hörts i hela trapphuset.

Jag grät i dörröppningen till köket och kunde inte röra mig. Jag visste inte vad som höll på att hända. Skulle mamma dö nu? Höll allting på att gå åt helvete?

När du gled ut på köksgolvet svimmade jag eftersom du var full med blod och allting såg hemskt ut. Sen kom en ambulans och hämtade dig och mamma. Pappa och jag satte oss i en taxi och åkte med mig till farmor.



Nu ligger du i en plastlåda och får hjälp med andningen. Du har bara funnits i tre dagar.

Det var julafton men alla klapparna låg kvar under granen. Det enda vi tänkte på var dig.

Nu ska jag berätta för dig om mig och farmor, och om vår familj – familjen Storm på Kvastbacken 3.

# Jag.

Den elfte januari klockan elva fyller jag tolv år. Jag heter Polly och är din storasyster och bor tillsammans med mamma och pappa i tre rum och kök på Kvastbacken 3.

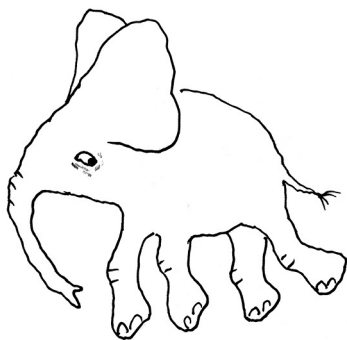
Jag går i skolan som alla andra och försöker vara jag varje dag. Ibland är det svårt, men jag skulle ändå aldrig vilja vara någon annan. I så fall något djur, ett stort som ingen kan äta upp. Kanske en elefant.

Jag tänker ofta på rymden. Mest för att den skrämmer mig eftersom den inte har någon början eller något slut. Jag skulle aldrig vilja åka ut i en raket eller bli astronaut. Men jag älskar att titta på stjärnorna och månen. Det gör mig lugn.

Ibland låtsas jag att jag kommit hit i en farkost från rymden. Att jag är en utomjording som landat på vår planet för att spionera och berätta om allt jag ser.

En gång när jag var i parken med farmor för att hon skulle lufta sitt högerben berättade jag om utomjordingen för henne. Då sa hon att hon helt säkert också var en utomjording som råkat hamna här av misstag. Sen studerade vi allt och alla som vi fick syn på. Det är typ världens bästa lek, man behöver inget mer förutom att bara gå ut genom dörren.

IBLAND  
LÅTSAS  
JAG ATT  
JAG KOMMIT  
HIT I EN  
FARKOST  
FRÅN  
RYMDEN



## Farmor.

Hon gillar mest att virka och läsa böcker. Det finns nästan ingenting som det inte går att virka något till enligt henne. Till och med toalocket, spolknoppen och alla toarullar har fått varsin hatt eller duk i olika pastellfärger. I hallen har hon en korg full med virkade mössor, halsdukar, västar och tofflor.

Min farmor bor på sin inglasade balkong. Hon säger att hon sover och äter där eftersom vardagsrummet är fullt av böcker och det ger henne natthosta. Men pappa säger att det är sen Frasse, min farfar, dog.

Farmor växte upp på en ö i havet och tycker nog bäst om att vara hemma i sitt höghus där hon kan se havet. Hon heter Viola och säger att hon fick det namnet för att hon ser ut som en viol, med stora kinder och toppigt huvud.

Min farmor tänker och gör som hon vill. Som om hon har bestämt att en vecka börjar med söndag och slutar med lördag. Då får man börja och sluta veckan med en vilodag, säger hon.

Hon är mycket nyfiken, och varje dag vill hon gå till torget och lufta sitt onda högerben och kolla på folk. Hon kan berätta långa (oftast roliga) historier om folk hon träffat. Om hon var ett djur skulle hon vara ett lejon. Hon skulle ligga på savannen och kolla på vad andra har för sig.

Om man påpekar att hon borde sluta röka kan hon bli riktigt sur, så det har vi slutat med.



## Mamma.

Mamma är väldigt morgontrött, men om hon får kaffe på sängen blir hon glad. Och det får hon oftast av pappa. Hon jobbar på bibliotek och tycker om när det är lugnt och tyst. Hon gillar inte ljud så du får inte skrika för mycket.

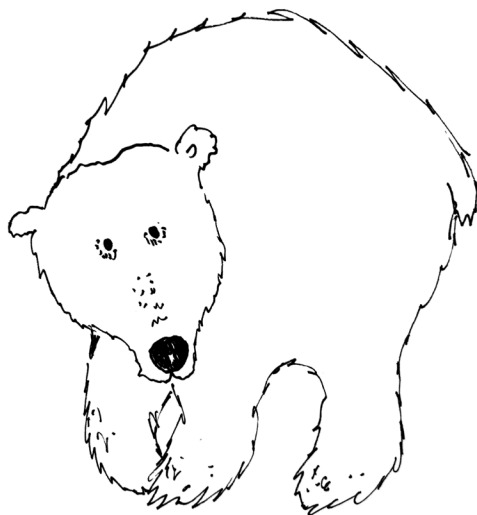
Hon tycker om att köpa nya gardiner och kuddfodral till vår hörnsoffa och göra om på balkongen. Det gör hon hela tiden. Varje gång hon gjort om är hon nöjd, men redan efter ett par veckor vill hon ändra på alltihop igen.

Det bästa hon vet är att plocka svamp. Hon kan vara i skogen i flera timmar. Ingen annan i vår familj gillar svamp men det gör inget, vi äter det ändå. Det är så man gör i en familj. Man ställer upp för varandra.

På kvällarna brukar hon läsa för mig om hon inte hunnit somna i soffan.

Mamma älskar jordgubbar men tål inte mjölk. Om hon får i sig mjölk pruttar hon resten av dagen och det är rätt jobbigt om man till exempel ska kolla på film. Hon är rädd för höga höjder och fästringar.

Om vår mamma var ett djur skulle hon vara en isbjörn. För isbjörnsammor är bra på att ta hand om sina ungar, och det är vår mamma också. Men kittla henne aldrig för då blir hon arg.



# Pappa.

Han är jättesnabb och morgonpigg. Innan någon annan vaknar har han redan hunnit duscha, gå till affären om något är slut i kylskåpet, fixat frukost, tömt diskmaskinen och matat Sixten, min hamster (han är min tredje för de dör hela tiden).

Ibland kallar mamma pappa för Herr Blixt istället för Storm, det är när hon tycker att han är lite för snabb.

Han sitter bara ner om han kollar på film eller läser. Annars har han alltid någonting som han måste fixa med. Det kan vara en cykel som ska lagas, en trasig grej som behöver tejpas. Han lagar allt med silvertejp och tycker att man inte ska köpa nytt i onödan.

Vår pappa gillar fåglar och jobbar som biolog. (Han brukar förklara vad han gör, men det tar jag en annan gång.)



Ibland åker han iväg svintidigt på morgonen med sina kompisar och har med sig olika kikare för att kolla på fåglar. Jag och mamma har varit med en gång. Men vi råkade glömma kaffetermosen hemma så mamma somnade i bilen och vi åkte hem igen.

Pappa hittar ofta på olika utflykter som vi ska göra och är snäll och hjälpsam. Han älskar wienerbröd, och om han var ett djur skulle han vara en fågel, en med långa ben och stora vingar, som hämtar mat och kvistar och fixar saker till sin fågelfamilj.

Men ta aldrig hans laddarsladd till mobilen, det finns inget som gör honom på så dåligt humör.

Här hos farmor sover jag i en lång låda i köket. Eller det är egentligen en kökssoffa. Om man lyfter på locket till den finns det en säng där, med fluffigt täcke och en kudde till mig. På dagen stänger vi locket och då blir det en soffa igen.

Mamma är med dig på sjukhuset nu och farmor bor ju som vanligt på balkongen. Och jag ligger ensam och kan inte somna och tänker på dig och på världen du har kommit till.

Nu ska jag berätta om skolan.



# Skolan.

För att komma till skolan går man till höger om parken, under bilbron, korsar torget, genar över en lekplats och där, på andra sidan, ligger skolan.

Många vuxna tror säkert att skolan är en plats där de lämnar sina barn på dagarna för att de ska lära sig saker och leka med kompisar. Ibland är det så, men vissa dagar är skolan som ett slags tyst krig med osynliga vapen. Eftersom du inte kan välja om du kan gå till skolan eller inte måste du leta upp någon eller några att hänga med som är schysta.

Nu är jag mest med Olga och Vera. Men förut var jag med Isabella. Det berodde mest på att hon var kär i olika personer hela tiden och ville att jag skulle ge dem en lapp och fråga chans från henne.

Farmor säger att kärlek tar tid. Och en dag frågade jag Isabella varför hon hade så bråttom. Då blev hon sur

på mig och sa att jag var avundsjuk för att hon hade så många killar. Efter det frågade jag inget mer utan fortsatte bara lämna lapparna åt henne.

Men det var efter spökkalaset som vi slutade vara med varandra. Och det är nog lika bra för det var ju bara Isabella som bestämde allting.



## Några tips:

Välj inte den som alla andra vill vara med. Det ställer bara till problem.

Visa att du bryr dig, men samtidigt inte, för du ska inte verka för på, utan precis lagom.

Ta aldrig upp sniglar.

Fråga INTE om salt i matsalen (det kan trigga personalen som jobbar där).

Håll in pruttarna på lektionen.  
OBS! annars blir du "fjärtilillen".





## Sämst med skolan:

Mattelektioner.

Tyvärr för jag gillade matte på lägstadiet.

Ofräscha toaletter.

Störiga killar  
(Förlåt du är ju kille,  
men bli inte en sådan, snälla.)

Pannkakor i skolan  
(Det blir tävling om vem som kan äta  
flest.)

## Bäst med skolan:

Pasta och köttfärssås.

Vara med kompisar.

Kludd.

Färgpennor.

